

Derfor siger jeg også: Ingen i det her Folke-ting er uenige om at tage afstand fra vold, fra voldtægt, fra massevoldtægt, fra asylfup eller tvangsægteskab. Det er der ingen, der er uenige om. Det er vi alle enige om skal standses, skal begrænses, skal væk. Og det har vi alle sammen kæmpet for og imod, i jeg ved ikke hvor mange år, og det er det, der også er forklaringen på, at jeg står her med et notat, som er ganske kraftigt. Det er beskrivelsen af samtlige de ændringer, vi har foretaget af udlændingelovgivningen siden 1993.

Hvert eneste år stort set uden undtagelse har vi foretaget tilpasninger af udlændingelovgivningen, fordi vi har været optændt af præcis de problemer, som Venstres formand også nævnte heroppe fra talerstolen. De er ikke nye, de er også blevet gradvist indkredset, og noget af den lovgivning, vi har gennemført, begynder faktisk nu at virke. Hvis vi tager antallet af kriminelle asylansøgere, kan vi jo se i det sidste halve år, vi har målt det, at det faktisk falder dramatisk. Men det er selve sammenkædningen, jeg er bekymret over.

Derfor deler jeg hr. Jann Sjursens, fru Mimi Jakobsens, fru Elisabeth Arnolds, hr. Jan Petersens, hr. Keld Albrechtsens, hr. Holger K. Nielsens bekymringer. Jeg tror, hr. Jann Sjursen sagde det mest præcist: Lad nu være at bruge udlændingepolitikken som rambuk i en valgkamp. Jeg kan ikke selv sige det tydeligere, men jeg kan komme i tanke om en lille historie, jeg hørte forleden dag under et møde, jeg havde med en række indvandrerrepræsentanter, hvor en skolelærer med indvandrerbaggrund fortalte mig om en elev, som forleden – ja, lad os kalde ham Stefan, han går i 3. klasse – højt og tydeligt deklarede, at alle indvandrere og flygtninge skulle sendes hjem, hvorefter læreren spurgte, om det så også gjaldt hende. Nej, sagde Stefan, for du er jo ikke ligesom de andre. Du er jo ikke ligesom de andre. Nu kendte han ikke de andre.

Se, det er fuldstændig afgørende at medvirke og at modvirke fjendebillederne og forklare ikke mindst børnene, at begivenhederne den 11. september var en forbrydelse begået af terrorister og ikke af islam mod os. Vi er sammen også med indvandrere og flygtninge om at bekæmpe terrorisme, og det er fuldstændig afgørende, at vi holder sammen. Afstanden er så kort, hvis vi ikke virkelig besinder os på nuværende tidspunkt.

Jeg må derfor sige, da jeg hørte hr. Peter Skaarup sige til Venstre: Velkommen i klubben, at

hvis jeg var Venstres formand, kunne jeg have fornemmet en kuldegysning ned langs ryggraden.

Jeg siger det virkelig ærligt og direkte: Fald nu ikke for fristelsen. Påtag jer nu det, som min egen forgænger, Poul Schlüter, jo også gjorde, for det gjorde han faktisk. Der var engang en klog statsminister før mig, bevares, som i en vanskelig situation afviste at tage et valg, hvor flygtningepolitikken ville blive hovedtemaet. Det var en meget klog beslutning. Jeg vil derfor appellere til Venstres formand om at besinde sig og træffe en tilsvarende beslutning.

Sandheden er jo også, at integrationslovgivningen, når vi ser på, hvordan vi får mennesker i arbejde, først for alvor så småt nu begynder at virke ude i kommunerne. Det tager tid, dette her, og regeringen fører ikke en politik, der har til hensigt, at så få som muligt kommer i arbejde. Regeringen har den samme ambition som alle her i Tinget, at så mange som muligt kommer i arbejde. Sandheden er jo også, at vi netop nu kan fornemme, at ganske mange kommuner lige er begyndt at få det, vi har besluttet her i Folketinget for et stykke tid siden, så småt omsat i praksis.

Jeg er glad for, at direktøren for Dansk Industri, Hans Skov Christensen, har sat sig i spidsen for en holdning, der hedder, at vi skal bearbejde danske virksomheders holdninger, så det ikke kommer an på, hvad man hedder, men hvad man kan, for at komme i arbejde i danske virksomheder.

Jeg er glad for, at dansk fagbevægelse har bakket det op og sat sig i spidsen for det, og jeg håber derfor også meget, at vi tilsvarende vil se hele det danske Folketing, både til venstre og til højre, sammen med os at hjælpe til at presse på for, at den integrationsproces lykkes.

Vi har for ganske nylig – i sommer – fremlagt et nyt projekt eller et nyt fremstød for den lovgivningsbaggrund, vi kender, der hedder: Mennesker i Danmark skal i arbejde, uanset hvad de hedder.

Og, hr. Bendt Bendtsen, til ræsonnementerne: Jeg var sådan set glad for hr. Bendt Bendtsens bemærkning. Der blev sagt: Vi kan ikke lovgive os ud af det hele, vi må alle sammen medvirke. Jeg kom til at tænke på en artikel, jeg læste i DJØF, danske jurister og økonomers blad, hvor man fortæller mig, at man havde spurgt en gruppe på 6.000 flygtninge og indvandrere i alderen 20-66 år, og betragter man alene gruppen af flygtninge- og indvandrere, der kommer fra